

Catalunya cataloga els seus boscos singulars.

Catalunya | 15-11-2011 | 12:45

El Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF) ha recopilat, amb l'impuls de la Generalitat, dades sobre els boscos catalans més rellevants. L'inventari es va dur a terme durant quatre anys amb la voluntat de respondre a preguntes clau sobre la qualitat dels boscos de Catalunya.

L'anàlisi de la maduresa, la biodiversitat i la producció i qualitat de les masses forestals servirà per replantejar estratègies de manteniment i millora dels espais forestals del Principat i ser un referent pels gestors forestals.

S'han recollit 292 boscos, un 0,3% del total de la superfície arbrada del país.

L'edat ha estat el factor més important a l'hora de considerar un bosc com a singular, ja que els altres valors que s'han tingut en compte hi estan relacionats. Aquests altres valors són la biodiversitat elevada; la maduresa (referent als boscos que han patit una baixa intervenció humana); la potencialitat productiva del bosc i el factor social en el cas de que el bosc tingui un ús cultural, recreatiu o educatiu destacat.

Les comarques gironines, l'Alt Pirineu i la Vall d'Aran són les que presenten més boscos singulars. En total representen un 60% de tots els boscos singulars, que poden ser tant de propietat pública com privada. En aquest sentit, l'inventari posa en relleu la importància de les mesures de protecció dels espais naturals, ja que el 40% de tots els boscos singulars es troben en espais protegits.

Els investigadors del CREAL responsables del projecte, Marc Gràcia, Jordi Vayreda i Lluís Comas, han recalcat que s'ha fet un esforç per incloure al catàleg boscos de totes les comarques catalanes. Cada bosc inventariat té una rellevància relativa a nivell local, de vegueria o de país.

El bosc singular més gran de Catalunya és una avetosa de Riu de Cerdanya, que ocupa un total de 120 hectàrees, i el bosc més petit és una boixeda del Berguedà, que no arriba a la mitja hectàrea d'extensió. Les espècies més comunes són el pi roig, l'alzina i el faig però s'han considerat boscos de més de 27 espècies d'arbres diferents.

El procés de selecció dels boscos ha estat innovador i únic a Europa per tenir en compte moltes

fonts de cerca, com l'informació bibliogràfica, els agents locals, els inventaris forestals o les ortoimatges (una imatge digital que ha estat processada per corregir desplaçaments degut a la perspectiva del sensor i al relleu). Tot i aquesta pluralitat de fonts, la manera més eficaç de localitzar els boscos singulars locals era a través d'usuaris i col·lectius que utilitzen el bosc normalment. En el cas dels valors globals del bosc, es recorria a l'ajuda d'experts provinents del món acadèmic.

Disposar d'eines com la de l'inventari de boscos singulars és estratègic per tal de poder donar respostes i propostes innovadores que facin compatibles els diferents usos i servies dels boscos amb la seva conservació, apunta el CREAF.

Fuente: Avui

Autor: Avui